

[Ministeren for offentlige arbejder.]

på, at ret mange vil tegne aktier i sådan noget som en Store-Bæltsforbindelse; men det kan kun bero på et skøn, for det er noget, det er meget vanskeligt at bedømme. Jeg har heller ikke noget imod, at finansministeren eller udvalget prøver at foretage en analyse af dette spørgsmål.

Hr. Aksel Larsen var inde på spørgsmålet om, hvorvidt det nu også var givet, at en Store-Bæltsforbindelse skulle have førsteprioritet i forhold til en Øresundsforbindelse. Jeg mener at have kunnet konstatere, at når vi har diskuteret Store-Bæltsforbindelse og Øresundsforbindelse, har der hidtil været en stærk stemning ikke alene her i folketinget, men også i befolkningen for, at en Store-Bæltsforbindelse bliver den første af de store faste forbindelser. Men det er jo givet, at forholdene kan ændre sig, og at der kan komme argumenter frem, så man må bøje sig for, at det vil være rigtigere at bygge en Øresundsforbindelse først. Jeg tror ikke, det ligger sådan, men man kan ikke helt afvise det. Jeg har tidligere givet udtryk for den opfattelse, som jeg mener er rigtig, at disse to ting i og for sig hører nøje sammen, og at der ikke må gå ret lang tid, inden både en Store-Bæltsforbindelse og en Øresundsforbindelse er en realitet, fordi der, hvis man bygger den ene alene, vil blive skabt et så stærkt pres på den anden overfart, at det vil blive meget vanskeligt at klare trafikken. Derfor tror jeg, at opgaverne skal følges ad, men dette kan jo blive svært nok, hvis man skal honorere de krav, det stiller både med hensyn til arbejdskraft og med hensyn til kapital.

Til slut vil jeg blot sige, at jeg selvfølgelig ikke har noget at indvende imod — og det er jo heller ikke noget, jeg kan forhindre — at der bliver nedsat et udvalg, fordi man i et sådant udvalg kan modtage noget mere detaljerede og noget bredere oplysninger om hele sagen, end det er muligt at give med den begrænsede taletid, vi har, ikke mindst nu efter at forretningsordenen er ændret.

Niels Westerby: Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning er efter min opfattelse det største blålys, jeg har set i det høje ting, siden jeg blev medlem af det. Det giver udseende af, at det konservative folkeparti mere end nogen anden er interesseret i at få bygget en fast forbindelse over Store-Bælt, men i virkeligheden og reelt er der overhovedet ikke taget stilling til nogen af de mange problemer, som skal løses i forbindelse med bygningen af en sådan bro. Derfor vil jeg tillade mig at kalde det et blålys, og derfor vil jeg sige som min personlige opfattelse, at det er på grænsen af, at man kan være bekendt at drive politik på den måde.

Der er ikke taget stilling til spørgsmålet om arbejdskraft. Det er jo ikke kun et spørgsmål om at skaffe de fornødne penge midler til finansiering af en bro; det er i lige så høj grad et spørgsmål om at skaffe den fornødne arbejdskraft, når vi lever i en tid med fuld beskæftigelse og heldigvis har denne fulde beskæftigelse. Der er heller ikke på regelbunden måde taget stilling til spørgsmålet om finansieringen, når man ikke har taget stilling til, hvordan projektet skal se ud.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om prioriteringen af de forskellige faste forbindelser.

Jeg tror ligesom trafikministeren, at broforbindelserne over Øresund og over Store-Bælt må følges meget nøje ad. Jeg må oven i købet gå et skridt videre og sige, at efter min opfattelse bør de nærmest komme fuldstændig samtidig, og det vil jeg gerne motivere nærmere. Jeg tror, det hænger meget sammen. I det øjeblik man får en Øresundsbro, vil behovet for en Store-Bæltsbro vokse, og i det øjeblik man får en Store-Bæltsbro, vil behovet for en Øresundsbro vokse. Man må heller ikke glemme, at der er spørgsmål om andre broforbindelser, f. eks. fra Rødby til Femern. I det hele taget er det et spørgsmål, om man ikke skal se disse broprojekter eller disse faste forbindelser mellem landsdele i et